

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Győri Ítélotábla (Ungarn) den 10. juli 2018 — Tibor-Trans Fuvarozó és Kereskedelmi Kft. mod DAF TRUCKS N.V.

(Sag C-451/18)

(2018/C 319/18)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Győri Ítélotábla

Parter i hovedsagen

Sagsøger og appellan: Tibor-Trans Fuvarozó és Kereskedelmi Kft.

Sagsøgt og appelindstævnt: DAF TRUCKS N.V.

Præjudicielt spørgsmål

Kan den specielle kompetenceregulering i artikel 7, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område⁽¹⁾ fortolkes således, at »det sted, hvor skadetilføjelsen er foregået«, skal danne grundlag for fastsættelsen af kompetencen, såfremt

- sagsøgeren, som hævder at have lidt et tab, har sit hjemsted, hovedvirksomhed eller formueinteresser i den pågældende medlemsstat
- sagsøgerens krav, som er rettet mod en enkelt sagsøgt, nemlig en lastbilproducent med hjemsted i en anden medlemsstat, er baseret på en overtrædelse [konstateret] ved [en afgørelse] fra Europa-Kommissionen i medfør af artikel 101, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (tidligere artikel 81, stk. 1, TEF) bestående i hemmelige aftaler om prissætning og stigninger i bruttopriserne inden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, og denne afgørelse er rettet mod flere andre adressater ud over sagsøgte
- sagsøgeren alene købte lastbiler fremstillet af andre virksomheder, som deltog i kartellet
- der ikke er nogen oplysninger, der indikerer, at nogle af de møder, der blev kvalificeret som møder med konkurrencebegrænsende formål, blev afholdt i forumstaten
- sagsøgeren almindeligvis købte sine lastbiler — efter dens opfattelse til fordrejede priser — i forumstaten, og med henblik herpå indgik leasingkontrakter med købspligt med virksomheder, der opererede i den pågældende medlemsstat, men sagsøgeren ifølge selskabets egne anbringender forhandlede direkte med forhandlerne af køretøjerne, og leasinggiveren lagde sin egen fortjenstmargen samt leasingomkostningerne oven i de priser, som sagsøgeren havde indgået aftale om, og ejendomsretten over køretøjerne overgik til sagsøgeren, når leasingkontrakten var opfyldt, dvs. ved dens udløb?

⁽¹⁾ EUT 2012, L. 351, s. 1.